

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

Hvad angår socialministerens forslag om en skadesløsholdelse af alders- og invaliderentenyderne m. fl. for selve de lejeforhøje-
elser; der er en følge af den lejelov, vi be-
handler, har henvendelser fra forskellige
kommuner gjort det klart, at lovforslagets
bestemmelser ikke er til at administrere.
I hvert fald vil reglerne medføre et meget
stort arbejde og meget besvær. Derfor har
vi ikke kunnet færdigbehandle forslaget,
men kan tiltræde formålet. Vi må så vende
tilbage til det og prøve at finde en anven-
delig ordning.

Jeg venter ikke, at den ændrede lejelov
vil blive hilst med stor glæde. Den ene vil
være utilfreds med det ene, den anden med
noget andet. Den nye lejelov vil betyde
øgede udgifter for de talrige lejere i gamle
lejligheder, men jeg tror også, disse lejere
vil erkende, at det er en rimelig ordning,
der træffes, en ordning, der søger at gøre
ret og skel til alle sider, og jeg tror, at ord-
ningen med hensyn til den indvendige ved-
ligeholdelse i almindelighed vil vække til-
fredshed. Jeg kan anbefale, at man stemmer
for de foreslåede ændringer.

Alvilda Larsen: Da jeg er mit partis ord-
fører vedrørende begge de foreliggende lov-
forslag, vil jeg gerne have lov til at omtale
dem under eet.

Når vi betragter de ændringer, der fore-
slås gennemført i lejeloven og boligstøtte-
loven, på baggrund af den diskussion, der
iøvrigt har fundet sted gennem flere år om
boliger og om prisen på boliger, føler vi
trang til at spørge: Hvad tænker man
egentlig på? Det har så sandelig ikke i
årenes løb manglet på smukke, ofte endog
svulmende ord om boligens betydning for
familiens sundhed og trivsel. Ikke desto
mindre tager det, de fire gamle partier her
foreslår, sigte på alt andet end at hjælpe
vore medmennesker til at løse deres bolig-
og lejeproblem.

De nedskæringsforslag, vi behandler i
dag, er sammen med de nedskæringer, der

fandt sted for knap 14 dage siden gennem
afgiftsforhøjelser, altså prisforhøjelser for
en række forbrugsvarer, ikke mindst mæl-
ken; af en sådan karakter, at de sagtens
kan sammenlignes med det nedskærings-
felttog, regeringen Madsen-Mygdal foretog i
1927, og som dengang vakte så stor bitter-
hed overalt. Virkningerne af det, der nu
gennemføres, vil ikke blive mindre end virk-
ningerne af det, der da gennemførtes. Den-
gang var det blot socialdemokratiet, der
som opposition førte an i agitationen mod
regeringens nedskæringer. Tonen i den
socialdemokratiske presse var meget hård.
Nedskæringerne blev bl. a. omtalt i en leder
i den socialdemokratiske presse under over-
skriften „Rov fra de fattige“, og artiklen
havde som motto det drachmannske citat:
„Som en hane på en regnorm, som en høg
på en musvit slår de store ned på småfolk,
så det sprøjter op med skidt“.

Nu ved jeg meget vel, at denne konfron-
tation med fortiden ikke gør noget stærkt
indtryk på den socialdemokratiske regering
af i dag, og at den højtærede indenrigs-
og boligminister nok vil kunne mobilisere alle-
hånde forklaringer på, at tidligere nedskæ-
ringer foretaget af bogerlige regeringer var
uretfærdige og hårrejsende trods disse rege-
rings henvísninger på ethvert givet tids-
punkt til landets økonomiske situation, lige-
som den højtærede minister vil forsvare
sine nedskæringer ved at prøve på at vise,
hvad han i virkeligheden har forskånet den
store del af befolkningen for. Det ser man
bl. a. af „Social-Demokraten“s forside i
lørdags, hvor det i overskriften til en om-
tale af forliget hedder: „Lejerne kan ikke
siges op i 3 år. 4 års boligbyggeri sikres“
o. s. v., medens alle andre dagblade kunne
tale om huslejeforhøjelse og begrænsning af
boligbyggeriet.

Nå, jeg har nu ikke støvet arkiverne
igennem for at finde angrebsmuligheder
overfor de nedskæringer, der er tale om
her, men jeg fik for et par dage siden til-
fældigt socialdemokratiets nye historiske
værk, som jeg forlængst har bestilt, og da